

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Važna opazka o suhem cepljenji trt na stalnem mestu.

Ker je za navadnega vinogradnika težava, cepljenih trt prigojiti si v trtnici, in jih potem na stalno mesto v vinograd presaditi, svetujejo strokovnjaki v novejšem času to le:

1. Sadi ameriške necepljene trte na stalno mesto v vinograd za polovico prereditko. V drugem ali v tretjem letu požlahtni jih v pravi visokosti na zeleno, in potem jih zagrubaj v pravi gostosti.

2. Sadi ameriške necepljene trte na stalno mesto v pravi gostosti. V drugem ali tretjem letu požlahtni jih na zeleno prav nizko pri tleh.

3. Sadi ameriške necepljene trte na stalno mesto v pravi gostosti. V drugem ali pa še-le v tretjem letu požlahtni jih na suho, jako nizko pri tleh, s pomočjo vežuje z zamaški in žico. Na zelene požlahtnitve je dobri uspeh veliko preveč odvisen od vremena. Ako ni vreme popolnoma

ugodno, prime se kaj malo, ako ne kar nič. Zelena visoka požlahtnitev, kateri mora še zagrubanje slediti, tudi kaj dosti stane. Grubanje stane le malo, ali pa celo nič manj kakor rigolanje, ako se hoče to pravilno izpeljati. Zato se nagibljejo strokovnjaki vedno bolj priporočiti suhega cepljenja, s pomočjo zamaškov in žice na stalnem mestu. In ta priporočitev je popolnoma opravičena. Popolnoma napačno pa je priporočevanje, suhe požlahtnitve tako s zemljo zasuti, da jih niti iz zemlje viditi ni. Skušnja uči, da se mora pri suhih požlahtnitvah, zvršenih na stalnem mestu, vse iz podloge zagnale pognanke takoj ko se prikažejo odstraniti (odmandati), ker sicer se še celo že zagnali cepiči zopet posuše. Kdor hoče pa iz podloge zagnale pognanke odmandati, jih mora pač viditi, no to pa mogoče ni, ako so s zemljo zasuti. Ako se jih pa še-le takrat odmanda, ko se iz zemlje prikažejo, je že prepozno. Toraj suhih nizkih požlahtnitev nikar s zemljo osipati, da se zamore vsak pognank na podlogi takoj odmandati kakor hitro se prikaže.

PODLISTEK.

Plés na drevesu.

(Dogodbica. Zapisal V—v Záplaški.)

Mnogokrat se sem ter tam ponaključí dogod-bica, žalostna ali vesela — da, včasih tudi smešna toli, da je vredna kratkega popisa.

Živela je pred nekaj leti v vinski gori K. pri Primskovem na Dolenjskem zelo ubožna obitelj: Oče, mati in nju dve hčerke Franjica in Jerica. Revčeki — na malej grudi svojega posestva, hranili so se baje včasih z najslabejšimi jedili. Nekoč pa prinese nju mlajša hčerika Jerica košarico strupenih gob, podobnih pravim „karželjnom.“ Mati, ne dobro poznajoča, je pripravi za jed, kajti gobe iz bližnjega gozda Kopelnika so jim šle vselej v slast, če pomislimo njih lačen želodec. — Najjedli so se jih. Narodni pregovor pa pravi: „Kdor se strupenih gob najé, gre po druge v gozd,“ ker se mu namreč pamet zmeša. A naša četvorica, opojena sè strupenimi gobami, ni šla po druge v gozd, marveč — „kakor bivalci zemlje

o času vesoljnega potopa, kojim je bilo nemožno povspeti se v rešitev na velikanske nedostopne vrhunce himalajskih gorá,“ — splezala je na bližno sadno drevo. In kako? — Oče in mati v svoji nezavestnosti, zaostala sta v plezanji nekako ob deblu drevesa, starejša hči Franjica malo višje, do vrhunca drevesa pa se je povspela mlajša hči Jerica. — Nakar zavikne Franjica: Le okoli! le okoli! Pa so se jeli sukati ter vrteti okoli debela poprijemši se drevesnih vej. Jerica na vrhuncu drevesa, pa je med tem zakročila neko čudno melodijo, (ni čudo za oni kraj,) tako-le: Ojtidrom, tidleti, ojtidrom, tidleti itd. — Franjica pa: Le okoli, le okoli! — To ti je bila čudovita igra! Bližnja sosedica pa, ki je slučajno mimo prišla in ugledala nenayadni čudni prizor, je vskliknila: „I za voljo božjo! Kaj pa delate tu gori?“ — S svojim začudenjem vzdramila jih je k zavesti, ter zlezli so počasi z drevesa, sramujoč se drug drugega.

Ta naša obitelj je pred malo leti že izmrla, a ona hudomušna sosedica pa še živi in bojda še dandanes rada pove o tistem plesu na drevesu.

Socijalni demokrati.

Ker se dandanes toliko govori o socijalnih demokratih tudi med našimi čitatelji, nam je dolžnost, da kaj povemo o njih. Danes hočemo sledeče vrstice po graškem „Arbeiter-Freund“ posneti, da naši ljubi rojaki vidijo, kakovi so ti novodobni osrečevalci ljudstva.

Socijalno demokratstvo je vstanovil judovski „arestant“ Ferdinand Lassalle, ki je tičal v ječi zavoljo tatvine. Bil je judovski veliki kapitalist najhujše vrste; umrl je 31. avgusta 1864 v Genfu vsled rane, katero je dobil v dvoboju, koji je povzročil sam iz ljubosumnosti radi neke Helene pl. Dönniges.

Karl Marks, drugi vstanovitelj socijalne demokracije, je izdal agitatorja Bakunina ruski policiji, ki ga je tirala v Sibirijo. Na Španjskem je izdal svoje lastne prijatelje ter jih je tako pripravil sedemnajst na vislice.

Marks in Lassalle sta živela o žulih svoje stranke ravno tako dobro, kakor današni njeni voditelji. Vsaj vendar zasluži vže sicer bogati voditelj socijalnih demokratov dr. Adler vsaki teden 125 gld. Da se tudi drugim voditeljem ne godi slaba, je znano.

Kaj je storila socijalna demokracija za delavce, ko vendar obstaja vže nad 30 let?

Učila je, da človek ni nič drugega nego bolj razvita žival, potomec opice, kojemu edini namen je vživanje.

Na svojih plesiščih je naredila mladostne matere in pobalinske očete.

Izvalila in izprešala je iz delavcev milijone goldinarjev, da je tako pripravila njihovim voditeljem mastne dohodke in brezskrbno vživanje.

V delavskih podjetjih (Albi, Vorroit . . .) in v svojih konsumnih društvih je delavce prav kapitalistično drla in izzemala.

Zabranjevala je prostost vseh, ki niso socijalni demokrati, na najbolj sramotni način pri različnih volitvah.

Ko je l. 1871 vladala komuna v Parizu, je socijalna demokracija oropala in morila meščane, delavce in duhovne v velikem številu, pa največemu bogatašu v Evropi, kapitalistu Rothsildu ni vzela niti vinarja, marveč ga je varovala.

S svojimi blaznimi in fanatičnimi nauki je pripravila mnogo delavcev v kaznilnice in norišnice, nekatere (n. pr. Stelmaherja, Kammererja) pa je spravila na vislice.

Neizmerno je pomnožila bedo in gorje med delavci ter strašansko pomnožila veliki kapital, ravnaje se po geslu: vse mora propasti prej v proletarijat (da nič nima) in da mora ves kapital priti v roke nekaterim posameznim, da bode mogla nastati prihodna socijalistična država.

Kaj hočejo socijalni demokrati? Socijaldemokratični voditelji si hoté preskrbeti zložno, prijetno življenje in vladanje. Prav pa jim dajó samo tisti, katere je potreba in stiska prignala v obupanje. Zadovoljni ljudje niso tako bedasti, da bi pripravljali s premoženjem, koje so si s trudom priborili, prijetno življenje ljudem, kojim delo smrdi.

Zato je potreba, da se sistematično tudi kmet in obrtnik pripravita ob vse — postaneta naj fanatizirana ljudska tolpa, kakoršno potrebuje socijalna demokracija.

Pri ustni obrtni enketi (preiskavi) l. 1893 so zahtevali krščansko-socijalni zastopniki strogo skušnjo za pomočnike in mojstre, za vse, ki proizvajajo obrtne stvari. Liberalni veliki fabrikanti in socijalni demokrati so bili zoper to.

Krščanski socijalisti so bili zoper to, da bi smele fabrike imeti prodajalne-filijale. Takrat je imela medlingška čevljarska fabrika 140 filijal, za koje ni plačala niti enega krajcarja davka, pač pa večino malih obrtnikov spravila na beraško palico, kjer je napravila svoje prodajalnice. Ali pri enketi so z velikimi fabrikanti glasovali za take prodajalnice ter so opravičili svoje glasovanje s tem, da oni naravnost želé, da mali obrtniki kmalu poginejo. „Samo čez mrtvo telo male obrti pride socijalna demokracija do zmage,“ so dejali vže večkrat prvi borilci socijalnih demokratov. Znani socijalni demokrat dr. Lux pravi v svoji knjigi (Socialpolitisches Handbuch) stran 266. „Rokodelstvo je na koncu; mi smemo biti tega veseli.“ V socijalpolitičnem erfurtskem programu pravi Kantzky str. 254: Socijalna demokracija nima vzroka, da bi se ustavljala, ako se mala obrt izpodrine po velikej obrti“. Voditelj avstrijskih socijalnih demokratov dr. Adler je dejal 3. julija 1896: „Male obrti nočemo ohraniti!“

Tudi kmeta hočejo socijalni demokrati uničiti, „kajti dokler ima še kakov kmet kup gnoja“ je dejal pred leti v Gradcu izvoljeni socijalni demokrat Resel, „ni ž njim nič začeti.“ Na socijaldemokratičnem shodu v Breslavi se je zahtevalo, naj se napravi kmetom bolj prijazen program, da se pridobé za socijalno demokracijo. Ali shod je to odklonil, „kajti to bi se kmetom obetalo, da se jim položaj zboljša“ tega pa socijalni demokrati ne marajo. Socijaldemokratični papež Bebel je dejal ob priliki: „Ako rečete, v dveh letih je vse poljedelstvo „kaput“, bode to zame največ veselje.“

Socijalni demokrati hočejo napraviti prekucijo. 18. novembra 1892 na socijaldemokratskem shodu v Berlinu sta Liebknecht in Vollmar stavila predlog: Socijalna demokracija je po svojem bistvu revolucionarna, državni socijalizem pa konservativen. Protokol str. 173. Na strani 175 pa pravi Liebknecht, da je socijalizem revolucionaren, da mora biti revolucionaren. Na strani 201 drug

Smid: „Počasna preosnova bi nas odtegnila od tal revolucije.“ Na strani 214 zopet Liebknecht: „Socijalna demokracija je revolucijonar in demokratska.“ Stran 215: „Predlog Liebknecht-Vollmarjev „da je socijalna demokracija revolucijonar (prekucuška),“ se sprejme z veliko večino.

Socijalna demokracija ni nova. Leta 1848 se je dalo ljudstvo ujeti po besedah: „Enakost, prostost, bratovstvo,“ da je dalo izsèsevalcem prostost obtri, prostost ljudstvo goljufati, okrajati. Ko je pa ta reč spravila na dan najhujšo sužnost, so navihani judje iznašli drugo sredstvo, da z besedami „enakost, prostost, bratovstvo“ zopet ljudstvo s socijalno demokracijo varajo. Zato vidimo, da je na čelu socijalni demokraciji v Avstriji bogati dr. Adler, na Nemškem milijonar Suiger. Pristen jud Austerlic je glavni urednik „Arbeiter-Zeitung“. Ubogi delavci! Na čelu socijalne demokracije so judje, „Arbeiter-Zeitung“ (delavski list) se piše od judov, denar za socijal-demokratske volitve dajó judje, ustanovitelji socijalne demokracije so bili judje, samo v namen, da se vzdržé sodrugí, kot jagnjeta, ki se dajó dobrovoljno striči, kot žrtve, ki smejo glad trpeti — stradati, pri štrajkih smejo biti — kristijani!! Zadnji čas je poslalo vodstvo tudi v Gradec vže juda kot voditelja, ker se jim zdi krščanski socijalni demokrat premalo zanesljiv.

Socijalna demokracija je judovsko-velekapitalisti „švindeli“, ki so ga ustanovili veliki kapitalisti, da bi delavce goljufavali in izsèsavali.

Edino nevarne socijalni demokraciji so krščanske stranke. Zato socijalni demokrati tako sovražijo krščanstvo. Socijalni demokrat (voditelj) Neuling je dejal l. 1877 na socijal-demokratskem shodu v Gentu: „Radost bode gledati, kako se bodo s smrtjo borili duhovni, meščani in kapitalisti. Vrženi v grabne ob cesti, bodo umirali od lakote, počasno, grozno, pred našimi očmi! To bode naša osveta! Da okusim veselje tega maščevanja, rad prodam za steklenico vina iz Bordo svoj prostor v nebesih! Kaj pravim nebesa? Teh nočemo! Kar mi hočemo, je peklo z vsim veseljem, ki se uživa predenj pridemo do njega! Nebesa prepuščamo Bogu farjev in njegovim revnim dobrotnikom.“ Socijal-demokratska pesem pravi: „Prej ne bode prostosti, dokler ne bode obešen zadnji duhoven na črevah zadnjega kapitalista.“

In takim ljudem naj bi se dalo na limance ujeti naše verno ljudstvo slovensko?! Nikdar ne!

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Volitve za državni zbor so končane. 425 poslancev bo štela sedaj zbornica. Ti poslanci pripadajo raznim narodnostim, različnim strankam.

Po številu najmočnejša je mladočeška stranka, ki šteje 59 poslancev. Poljakov, ki bodo gotovo pristopili poljskemu klubu, je 58. Konservativcev 37. Katoliško narodna stranka ima 20 poslancev. Zidovski liberalci so izgubili precej mandatov. Vzeli so jim jih največ krščanski socialisti. Socijalnih demokratov je prišlo v zbornico 14. Katoliških Slovencev 13.

Na Kranjskem je zmagala katoliška stranka v peti skupini in v kmečkih občinah. Izvoljeni so: dr. Krek, dr. Šušteršič, Povše, Pfeifer, dr. Zitnik in Pogačnik. V mestih so zmagali liberalci. In sicer v dolenskih mestih dvorni svetnik Šuklje, v gorenjsko-notranjskih dr. Ferjančič, v Ljubljani Kušar. Šukljetu ni katoliško-narodna stranka nasproti postavila nobenega protikandidata. V gorenjsko-notranjskih mestih pa je nasproti dr. Ferjančiču kandidiral Koblar. Podlegel je z veličastno manjšino. Značilno je, da so v Idriji tudi socijalni demokratje glasovali z večine za Ferjančiča, da si so imeli svojega kandidata, nekega Marna. Huda borba je bila vzlasti v Ljubljani. Nasproti Kušarju je stal sodni svetnik Vencajz. Sploh se je pri teh volitvah pokazala zveza, ki so jo naši liberalni „narodni“ možje sklenili s kranjskimi Slovenci — Poleg teh poslancev sta bila izvoljena iz veleposestva še baron Schwegel in grof Turjaški Nemca liberalca. Večino ima torej vendar katoliška stranka.

Na Koroškem so si Slovenci priborili po dolgoletnih borbah prvega slovenskega zastopnika v državnem zboru; v četrti skupini je namreč zmagal preč. g. kanonik Lambert Einspieler.

Na slovenskem Štajarskem je bil v peti skupini izvoljen preč. g. župnik Zičkar. V slovenskih kmečkih občinah so izvoljeni veleč. dr. Gregorec, Robič, in vitez Berks.

Na Goriškem sta izvoljena dr. Gregorčič v peti kuriji in grof Alfred Coronini v kmečkih občinah.

V Istri sta v kmečkih občinah izvoljena Spinčič in dr. Laginja.

V Trstu sta izvoljena dva tako imenovana laška progresovca; v okolici je takisto vsled nečuvenga nasilstva Italijanov zmagal italijanaš Mauroner.

V mnogih krajih je prišlo ob volitvah do raznih izgredov. V Galiciji je bilo v tem oziru posebno hudo. V Davidovu so volilci ubili volilnega komisarja. Huzarji so 40 kmetov odgnali v zapor, a razburjeni kmetje so jih kamenjali. V Galiciji pač zelo diši po mažarskih volitvah.

Novi državni zbor se je že začel pretečeno soboto. V gosposki zbornici je prevzel predsedništvo knez Windischgrätz. V poslanski zbornici je pa na povabilo ministerskega predsednika pre-

vzel predsedstvo poslanec-starosta Proskovetz, dokler ne bode izvoljen stalni predsednik. Poslanci so storili obljubo. V pondeljek je bil pa slovesno otvorjen državni zbor s prestolnim govorom.

Jedna prvih stvarij, ki se bo obravnavala, bo pogodba z Ogrsko. Vlada bo gotovo hotela spraviti svojo predlogo v veljavo. Zato že išče potrebne večine. Večina bo morala biti sestavljena iz več strank. Iz katerih bo, še ne vemo. Mladodchehe je že pridobila z jezikovno naredbo, ki določa v § 1., da mora vsak uradnik biti vešč obema deželnima jezikoma.

Kaj je novega po širokem svetu?

Krečansko vprašanje postaja čedalje bolj zamotano. Velevlasti so Kreto blokirale, oklenile s svojimi ladijami od vseh strani, tako, da ne puste nobene grške ladije do otoka. Zlasti avstro-ogrške vojne ladije so čuječne. Že trikrat se jim je posrečilo, da so zasačile grške ladije, ki so nameravale vtihotapiti na otok živež in strelivo. Prisilile so jih mirno odriniti nazaj, od koder so prišle. Grška vlada je vložila pri velevlastih ugovor proti blokadi. Pa velevlasti se ne zmenijo zanj. Evropske ladije dobivajo dan za dnevom novih pomožnih čet. Avstrija je poslala na Kreto drugi bataljon pešpolka št. 87. Grški poveljnik Vasos je še na otoku in pravi, da se prav dobro počuti. Hrane ima njegova vojska še za pet mesecev. Krečanski vstaši drže še vedno ž njim. O avtonomiji (samoupravi) otoka nečejo nič slišati. Na vsak način hočejo priboriti zvezo otoka z Grčijo. Na grško-turško mejo dohajajo vedno nove moči iz Grčije in Turčije. Turki imajo sedaj na tej meji že 46.000, Grki 42.000 vojakov. K grški armadi je odšel na mejo sam prestolonaslednik. Vojska med Grčijo in Turčijo je baje neizogibna.

Spanljo čakajo čedalje večje težave. Ni se jej posrečilo, zadušiti upora niti na Kubi niti na Filipinih. General Polavicia, ki je veljal za najboljšega španskega vojščaka, se misli povrniti s Filipinov v domovino „iz zdravstvenih ozirov“. V domovini sami pa se čemdalje bolj širi novo prekucijsko gibanje, ki le še bolj obtežuje zadrege vlade.

Piše se nam:

Črnomelj, 17. sušca. [Žalost in veselje.] Kakor so „Dol. Nov.“ že poročale, je 1. sušca umrl zaslužni župnik Fr. Munda. Rojen je bil 23. nov. 1859. leta na Štajerskem pri sv. Bolfenku. Nekoliko časa je bil kaplan v Središču, v Ormožu in na zadnje pri sv. Miklavžu. Ko je bila tukajšnja fara proti koncu leta 1895. prazna, je nemški red, čegar fara je Črnomelj, poslal Fr. Munda za župnika semkaj. Komaj 16 mesecev je bil tukaj, pa vendar se je pod njim veliko storilo. Farna cerkev se je popravila, in tudi v župnišču marsikaj. Bil je pokojni res na pravem

mestu, ker je bil bolj mirnega značaja. Še bi ga potrebovali, in tudi župljani so ga radi imeli. A Bog je drugače odločil. Dolga bolezen ni sicer nikomur dajala upanja, da bi gospod še kedaj ozdravel, in tedaj tudi smrt ni prišla nepričakovano, a vendar je britko, kadar se je treba posloviti od človeka, katerega vse ljubi in spoštuje, in to se lahko reče o pokojnem. Nepretrgano so hodili kropit truplo nepozabnega župnika, in veliko jih je glasno jokalo. Zlasti na pepelnično sredo zjutraj je bilo toliko ljudstva, da se skoraj niso mogli razvrstiti, da bi šli kropit. Na pepelnico ob 10. uri je bil jako veličasten pogreb, kakeršnega tukajšno ljudstvo gotovo še ni videlo, in tudi v večjih mestih dosti lepših ni. Mora se res pohvalno omeniti, da so zlasti Črnomaljci jako lepo pokazali zadnje spoštovanje umrlemu župniku. Sprevod je šel iz župnišča po trgu v cerkev, kjer so ognjegasci delali prostor. V cerkvi je bilo polno ljudstva in zunaj tudi gotovo toliko. Ko prineso mrliča v cerkev, je ljudstvo tako glasno jokalo, da bi stena morala jokati ž njim. Po cerkvenem opravilu smo prinesli svojega župnika na pokopališče v Vojno vas v lepem sprevodu. Spredej so šli učenci, potem možki, mestna godba, deklice lepo oblečene in gospodične v črni obleki noseč tri vence in za rakvijo uradniki in neizmerno ljudstva. Duhovnikov je bilo devet, štirje so bili v redovni obleki nemškega viteškega reda. Pokopaval ga je vlč. gosp. dekan semiški. Hitro nas je zapustil gospod župnik, pa upajmo, da se mu dobro godi, saj je veliko pretrpel v dolgotrajni bolezni, ter jako veliko storil v čast božjo. Naj mu dobrotljivi Bog vse to stotero poplača in mu da večni mir!

V nedeljo 14. marca je bila v Vojni vasi poleg mesta lepa slovesnost. Cerkev je dobila dva nova zvonova. Enega je cerkev sama napravila, ker je dala poprejšna dva preliti, velicega, ki ima okoli 11 centov pa je preskrbel tukajšnji notar, blag. gosp. Anton Kupljen. Vlil jih je zvonar Hölzer v Dunajskem Novem mestu. Jeden zvon, sedaj mali, je ostal stari. Že v četrtek, ko so zvonova pripeljali, je bilo proti cerkvi skozi vas vse v zastavah. Trije slavoloki z napisi so kazali pomen zvonov, namreč: prvi, da naj varuje nas nevihte in toče njih mili glas; drugi, da bo klical k Gospodovi molitvi; tretji napis poleg pokopališča pa jima naroča, da naj v kraj miru spremljata pokojne. V nedeljo je bilo tam slovesno opravilo, kjer so prvič peli novi zvonovi. Zvonovi pojo prav lepo ubrano, in v primeri z poprejšnimi malimi zvonovi je zvonjenje prav veličastno. Po opravilu se je z novimi zvonovi zvonilo skoraj četrte ure pokojnemu župniku, ker pri pogrebu jih še ni bilo in ga je tedaj samo jeden spremljal k zadnjemu počitku. Med zvonjenjem pa se je v cerkvi molil rožni venec za pokojnega gospoda. Cerkev je bila že poprej prijazna, zavoljo zvonov pa je Marijno svetišče še bolj častitljivo.

Iz Vojne vasi pri Črnomlju. Prosim gospod urednik, blagovolite sprejeti nekoliko vrstic iz našega kraja v predele cenjenih „Dol. Nov.“ Malokedaj pride od nas kak dopis bodi si v kateri koli list, akoravno bi imeli marsikaj poročati, a žalibog le žalostnega, zatoraj smo bili rajši tiho. Sedaj pa, ko imamo vendar nekaj veselega za našo skromno vasico, ne moremo zamolčati. Dobili smo namreč dva nova zvonova, ktera sta se prvokrat oglasila 14. marca, ko je bilo nalašč v ta namen tudi duhovno opravilo pri naši cerkvi. Že dva dni poprej postavili smo lepe smreke okrašene s zastavami, venci in različnimi napismi, koder sta se imela peljati zvonova. V četrtek pa, ko smo peljali

Izboljšane
trtne škropilnice

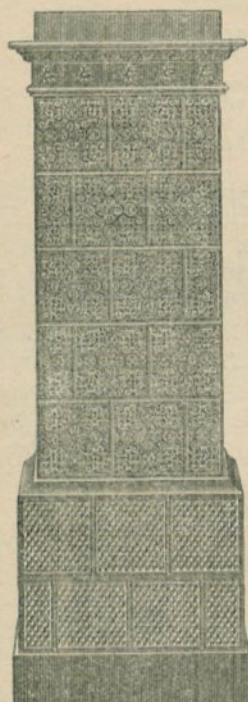
dobijo se po 6 gld. 50 kr. pri

(77-2)

Anton Kajtna-tu,
kleparju v Radečah pri Zidanem mostu.

Prva izdelovalnica peči
bratov Appe

v Kandiji pri Novem mestu

priporoča

prečastiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu svojo bogato
zalogo raznovrstnih proti
ognju trpežnih

lončenih peči

(88-1)

in

štedilnih ognjišč,

kakor tudi

kopališč

z emailiranimi kahelcami.

Postavljanje se vestno, točno
in po nizki ceni izvršuje.

Za dobro blago se jamči.

Vse blago se oddaja po kaj
mogoče nizkih cenah, ter po
dogovoru tudi na obroke.

Velika lepa njiva (26-4)

blizu kolodvora in manja nad Medvedom ležeča,
so na prodaj. — Več se izve pri upravn. tega lista.

Ugodna prilika za vinogradnike!

Podpisana podružnica nudi (72-2)

Peronospera brizgalnice

z lesenim kotlom in zrakotlakom
po 15 gld. franko Zagreb.

Vse potrebščine za ognjegasce,
brizgalnice, pase, čelade, obleke itd. po naj-
nižji ceni na obroke.

Podružnica R. A. Smekal, Zagreb.

Na prodaj dve hiši v Kostanjevici

ena ležeča ob cesti, popolnoma nova in lepa,
druga pa na istem posestvu tudi skoro nova.
Zraven spadajo vrtovi in gospodarska poslopja,
njive in travniki v obsegu 8 oralov; vse pod
prav ugodnimi pogoji. — Več pove (46-4)

Ana Finsterwald, Kostanjevica h. št. 30.

50.000 mladih smrečic

za presajenje na prodaj. (93-1)

1.000 štiriletnih smrečic velja 2 gld. — kr.

1.000 petletnih " " 2 " 50 "

1.000 šestletnih " " 3 " — "

Pošiljajo se proti povzetju. Naročila naj se pošljejo z
napisom: „Mlade smreke“ Poste restante Novo mesto.

V Mirni peči je na prodaj

kozolec, dva poda, senica in šupa

(poprej lastnina Josipa Rus-a)

Kozolec je dolg 21m širok pa 8¹/₂m s stirimi
štanti. Vse je v prav dobrem stanu. — Več pové

Oroslav Springer,

(83-2)

trgovec v Mirni peči.

V Gotni vasi, tik ceste, pol ure od Novega mesta

je na prodaj

domačija,

kjer se gostilna nahaja, obstoječa iz hiše z vrtom, pōda,
dveh hlevov in zemljišča. Vse je v dobrem stanu. —
Več pové lastnik

Jože Klemenčič,

(87-1)

Gotna vas št. 31. pošta Novo mesto.

Hiša števil. 22 na Jami pri Dvoru,

poleg okrajne ceste, z hlevom, lepim vrtom in z jed-
nim oralom zemlje je takoj za prodati. — (ene in
drugi pogoji se izvedó ravno tam pri lastniku

Feliks Wokač-u,

(86-1)

pošta Dvor.

Soba z vso opravo

oddati je v hiši št. 154 v Novem mestu v najem.

Več pove opravništvo tega lista. (57-4)

V špecerijski in manufaktorni trgovini

Küssel & Končan v Novem mestu

dobé se (68-3)

raznovrstna semena,

kakor peso, nemško in črno deteljo, travo, repo itd.

Pivovarna I. Kosler & Comp. (poprej bratje Kosler)

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Usojamo si naznaniti, da smo otvorili v Rudolfovem v svrhu udobnosti p. n. odjemalcev zalogo naših izvrstnih piv, za katero smo poverili gospoda

KAROL ROSMAN-A (GOSTILNA NA „VRATIH“)

istotam.

Naši dosedanji in novi odjemalci zamorejo torej svojo potrebsčino na pivu dobivati iz omenjene zaloge ali pa naravnost od nas iz Ljubljane in se priporočamo, zagotavlja je najsolidnejšo postrežbo, za blagohotna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(56-2)

I. Kosler & Comp.

Ravno tako kakor dosedaj, tudi še za naprej prodaja g. Janez Jakše v Kandiji našo pivo.

Posestvo na prodaj!

V Regerči vasi fare Šmihel pri Novem mestu je iz proste roke na prodaj zemljišče, obstoječe iz hiše z lepimi sobami, kletjo in kaščo ter vsemi gospodarskimi poslopji, 5 njiv, vrta in hoste. Cenjeno je vse na 2050 gld. — Več pove lastnik

(78-2)

Josip Saje,

Regerča vas št. 16, pošta Novo mesto.

Hišo št. 76 v Žužemberku,

prostorno ter za vsako obrt pripravno, ob cesti ležečo, proda prostovoljno z gozdom, vinogradoma ter njivami za 10 mernikov posetve

Apolonija Pijelik.

Ceno in druge pogoje pove

(71-2)

Ivan Jerše v Žužemberku.

Hiša na prodaj!

V Bršlinu pri Novem mestu pri glavni cesti blizu kolodvora na prodaj je enonadstropna hiša, 16.50 metrov dolga in 11 metrov široka, kjer je tudi gostilna, keg-ljišče, kozolec in zemljišče z vrtom v obsegu 12.800 kvadratnih metrov. — Več pove

(74-2)

Anton Šali v Novem mestu št. 245.

Kdo pije

Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Posestvo,

obstoječe iz hiše ter vsem gospodarskim poslopjem, obsegajoče pod, hlev, klet, lep sadonosni vrt, na katerem se lahko pridela do 60 gld. vrednosti, tri njive s sedem mernikov posetve, hrastov gojzd, kjer se za dva voza listja nagrabi, je po jako majhni ceni — 700 gld. — na prodaj.

(58-3)

Jože Štamcar, posestnik na Bučki št. 26.

Naznanilo.

Podpisano vodstvo usoja si p. n. občinstvu javljati:

1. da ima lepe jablane in lepo orehovo drevje na prodaj.

2. Da je šolski vrt zopet večjemu vrtnarju izročen, kateri bode za to skrbel, da bode p. n. občinstvu z razno kuhinjsko zelenjavo, z sadikami kuhinjskih rastlin in cvetlic, z cvetlicami, šopki, venci in semeni postreči zamogel in to po nizki ceni.

Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmn.

(81-2)

(65-3)

Naznanilo.

živinsko sol
prodaja na debelo in na drobno trgovec

Franc Perko

v Novem mestu na Velikem trgu,
kjer se tudi dobiva vsakovrstno špecerijsko
biago, steklo, šipe, okviri, ogledala, svetilke itd.

zvonova, prišla je naproti do mestnega gozda mestna godba in mnogobrojno ljudstva, katero je skozi Črnomelj med pokanjem topičev in pritrkavanjem črnomaljskih farnih zvonov spremljala zvonove do cerkve v Vojni vasi. A vsega tega bi ne imeli mi še Bog vé kedaj ali pa nikoli, ako bi nam ne bil Bog naklonil tako velikodušnega dobrotnika. Veliki zvon, spomin petdesetletnice ces. vladarstva 1898., kateri tehta do 12 centov, je dar c. kr. notarja gosp. Ant. Kupljena iz Črnomlja. A to ni prvi dar, kajti gosp. notar dal je že pred nekoliko leti popraviti na pokopališču kapelico in kupil je tudi veliki križ za pokopališče, za kar mu na tem mestu najprisrčnejšo zahvalo izrekamo. Kadarkoli bomo slišali mile glasove zvonov, vselej se bomo hvaležno spominjali blagega dobrotnika, kateri je s svojim zares velikodušnim darom napravil naši cerkvi tako lep kinč. Vi pa, glasni klicalci in pevci Gospodovi, pojte in oznanujte še poznim rodovom in potomcem našim, da je živel tukaj narod, ki ni štedil, kadar se je šlo: „Vse za vero, dom, cesarja.“ Zvonova imata zares lep glas in se prav lepo vjemata s svojim starejšim tovarišem.

Domače vesti.

(Promoviral sta) doktorjem prava gospod Karl Grossmann, advokatorski kandidat, in gospod Eduard Pajnič, c. kr. avskulant v Novem mestu. Častitamo!

(Premeščenje.) Gospod Korbič, župnik, gre iz Valte vasi v Železnike, na njegovo mesto v Valto vas pride gospod Zakrajšek.

(† Umrli) je gospod Franc Stajer, c. kr. notar v Metliki, dné 30. marca po kratki bolezni, in bo 1. aprila na pokopališču pri sv. Roku pokopan. Naj v miru počiva!

(Ogenj.) 22. minolega meseca ob 4. uri popoldne gorela je na Žalostni gori poleg Mokronoga šupa vdove Urše Zotlar. Ogenj se je urno razširil, ter tudi njeno hišo kakor tudi hišo sosedu Karol Kovarčiča vpepelil. Zažgal je najbrže šestletni deček, igraje se z žepenkami. Bilo je še več poslopj v silni nevarnosti, toda gasilno društvo iz Mokronoga je vspešno delovalo pri rešitvi, isto tako žandarmerija. Poškodovani so bili vsak po 300 gld. zavarovani.

(Novomeška mestna občina) nakupila je ona zemljišča mej pokopališčem in loko. Sedaj ji boče še-le mogoče, sejmski prostor pravilno prirediti, da bó dohod k sejmu posebej in odhod iz sejma zopet posebej, da bo goved ločena od prašičev, in da se tudi dovoljeni konjski sejmi omogočijo. S tem bo velika nadloga za sejmarje in nevarnost za poškodbo živine odpravljena, in opravičenim pritožbam konec storjen.

(V cerkvi pri Božjem grobu) poleg Grma bo v petek 2. aprila ob polu sedmi uri sv. maša, in potem redno vsak pondeljek in petek ob polu sedmi uri.

(Na Sveti gori nad Savo) bila je v nedeljo minolega meseca strašno nevihta z gromom in treskom. Bilo je pred popoldansko službo Božjo. Strela je omamila v cerkvi mnogo ljudi, vendar resno poškodovan ni bil nobeden, groze in strahu pa so kar trepetali.

(Kavarna v Novem mestu) je zaradi družinskih razmer na prodaj.

(Sejm na Vinici,) okraj Črnomelj, bo v pondeljek 5. aprila namesto onega sejma, ki bi bil imel biti 1. februarja, pa je bil radi živinske bolezni „koze“ prepovedan.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Novem mestu,) izpraznila je dné 27. marca nabiralnika pri gg. J. Jakše-tu in J. Zurcu v Kandiji, ter dobila v njima 5 gld. oziroma 7 gld. 13 kr. Hvala gg. nabiralcema in darovalcem!

(Javna dražba.) Okrajna cesta med Mačkovec, Lešnico in Št. Petrom bo preložena. Stroški so prevdarjeni na 11.375 gld. 39 kr. Javna zmanjševalna dražba bo v torek po veliki noči, to je 20. aprila, v pisarni okrajn. cestnega odbora. Kdor se za to dražbo zanima, izve vse potrebno v pisarni cestnega odbora.

(Posojilnica v Žužemberku) bode imela svoj redni občni zbor z običajnim vspešdom dne 11. aprila t. l. ob 2. popoldne v posojilničnih prostorih. — Za slučaj, da bi se omenjen dan ne sešlo postavno število udov, vršil se bode občni zbor dne 18. aprila t. l. ob prej določeni uri ter z istim vspešdom, ne oziraje se na število vdeležencev.

(Ljudska posojilnica), registrovana za druga z neomejeno zavezo v Ljubljani razpošilja ravno zdaj svoj letni račun, iz ktereja je razviden velikanski razvoj mladega zavoda, ki je začel šele s 1. junijem 1896 redno poslovati. V kratki dôbi 7 mesečnega poslovanja dosegla je posojilnica denarnega prometa 601.911 gld. 35 kr. Nič pa bolj ne kaže požrtovalnosti in občekoristnosti tega zavoda, nego da v kljub ogromnemu prometu čisti dobiček iznaša le 278 gld. 3 kr. „Ljudska posojilnica“ ni samo navadna posojilnica, marveč podpira, v kolikor jej to dovoljujejo pravila in moči, tudi Raiffeisenove posojilnice po celi deželi.

(Glasba.) „Pomladni sèn,“ zložil Ign. Hladnik, „Hrepenenje po pomladi,“ dvospev za sopran in alt sé spremljevanjem glasovira op. 30., „V mraku,“ dvospev za sopran in bariton s spremljevanjem glasovira op. 31., „Pri oknu,“ dvospev za sopran in tenor s spremljevanjem glasovira op. 32. To, gledé melodije in glasovirskega finega spremljevanja izborna glasbeno delo, je poklonjeno preblagorodnej gospej Leopoldini Dr. Schegula, županji novomeški. Dobi se v bukvarni J. Krajca v Novem mestu. Cena 1 gld.

(Današnji list) obsega deset strani.

Razne vesti.

* (Propadanje kmečkega stánu.) V Avstriji se vsako leto izvrši 11.000 do 12.000 dražb. V 25 letih je prišlo 182.000 posestev na boben; na vsako uro pride jedna sodnijska dražba in ta pomenja smrtni zvonec, ki poje pogin samostalnih kmečkih družin.

* (V Zedinjenih državah) Severne Amerike imajo velikanske slavnosti in druge obrede pri vpeljavi novega predsednika republike. Vpeljava sedanjega predsednika Mac-Kinley-a je veljala državo nad enajst milijonov goldinarjev, tedaj več, kot je veljalo grajenje dolenske železnice. Tudi plača predsednika ni preslaba. Dobiva namreč na leto okroglih 120 tisoč goldinarjev. Predsednik Harrison bil je varčen; predsedoval je Zedinjenim državam dvakrat po dve leti, ter si prihranil v tem času 360 tisoč forintoy. Ravno sedaj odstopivši predsednik Cleveland znal je pa še drugače; ni bil samo varčen, ampak je tudi znal na borski z denarjem tako ravnati, da je premoženje jako naraslo. Tudi z nakupom obširnih zemljišč je znal takó vrednost istih sukati, da jih je ceno kupoval, pa drago prodal. Ko je pred štirimi leti predsedništvo nastopil, bil je primeroma pri malih denarjih, sedaj je pa z osmimi milijoni v žepu vladi hrbet obrnil.

Smešnice.

— Kmet, kateremu delo ni dišalo, poprijemal se ga je zgolj toliko, kolikor je moral. Neka gospa, idoč mimo njegovega polja in opazivši, da nič ne dela, mu reče: „Nù, oče, kako to, da vi zmiraj stojite?“ — „Ali res, gospa?“ — odvrne ji kmet; „nù, če je pa temu tako, se hočem pa vsesti.“

— Da mlinarji včasih pregloboko v meh sežejo, to je vže priznana resnica, a zato morajo tudi marsikatero grenko slišati. — Neka žena, ki je bila prinesla meh pšenice v mlin, pride čez nekaj dni zopet po njo, seveda vže v moko spremenjeno. Videča, da je mlinar pregloboko segel v njeno pšenico, reče mu: „Bog Vam plačaj, mlinar, da ste bili tako dobri in ste mi vsaj meh nazaj dali.“

— „Zdaj pa le urno kose in grablje v roke in hajdi na senošet,“ reče gospodar najetim koscem, ki so se ravno najuzivali in šli iz hiše. — „Kaj pravite, kaj?“ reče eden izmed koscev; „jaz pa nisem prišel zato k Vam, da bi kaj delal, ampak le zato, da bi kaj zaslužil.“

— „Leto ima 365 dni. No, Tinče, povedi mi ti, kateri mesec v letu je najkrajši?“ vpraša učitelj. — Tinče nič ne odgovori, marveč drži se na jok. — „No, zakaj pa ne odgovoriš?“ vpraša ga učitelj. — „Zato, ker ne vem, kateri mesec, ker sem dozdam šele samo enega videl.“

— Dva berača se srečata na cesti. „Luka!“ reče prvi, „menjajva s torbama!“ — „Tega pa že ne,“ odgovori drugi, „ker tvoja torba je popolnem prazna, a v moji je vendar nekoliko ščurkov in stenic.“

— V nekejši šoli, v kateri je bilo precejšnje število otrok, pisal se je eden tudi Strela. „No, Jurček, včeraj sem vam razkladal, kaj da je blisk in elektrika, povej mi zdaj ti, kaj je torej strela?“ — „Strela je sosedov Matiček z belimi lasmi, ki tukaj zadej za mojimi hrbtom sedi!“ odreže se naglo Jurček.

— Neki kmet je bil daleč od farne cerkve domá. To je bil tudi vzrok, da ni mogel vsako nedeljo k sveti maši, kakor bi bil rad. Da so pa v njegovo hišo vse bolj važne stvari vsak teden izvedeli, bilo je pri njemu tako uravnano, da je prvo nedeljo šel gospodar, a drugo njegov hlapec v cerkev. — „Kaj so danes oznanili?“ vpraša neko nedeljo hlapec gospodarja iz cerkve prišedšega. — „Ves teden vsak dan post,“ kar je potem istinito pri kmetu tudi bilo. Ko je bil pak drugo nedeljo hlapec od gospodarja vprašan, kaj so župnik za prihodnji teden oznanili, odgovori hlapec: „Ves teden vsak dan praznik!“ — kar se je pri kmetu menda tudi držalo, ako se komu ljubi, da vrjame.

— Rabelj je obešal krofastega hudodelnika; ker ga pa vrv ni dobro prijela, zgodi se, da hudodelnik ne obvisi na vešalah, marveč se doli izmuzne. Kaj takega se mi pa vendar še ni zgodilo!“ reče prestrašeni rabelj. — „Meni tudi ne,“ odgovori hudodelec.

Loterijske številke.

Gradec 20. marca	59	18	22	61	42
Trst 27. „	59	23	75	55	58

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem Mestu

Gosp. Iv. Plevanič, župnik 10 gld., slavna hranilnica v Metliki 10 gld., g. župnik J. Kos 2 gld., g. B. Bartol 5 gld., v Črnomlju je nabral g. kapl. Iv. Dolinar ob pogrebu gospoda župnika Fr. Munda 10 gld., gosposočina Olga Haring, blagajničarka ženske podružnice sv. Cirila in Metoda pa od gospá in gosposočin imenovane podružnice, mesto venca na grob veleč. g.

župnika Fr. Munda 12 gld. 50 kr., g. dekan F. Kajdiž 3 gld., na Raki je nabral g. Vilko Maurer 9 gld., in sicer so darovali: Fr. Brudar, trgovec 2 gld., I. Varšek, trgovec 50 kr., Fr. Lunder, nadučitelj 50 kr., A. Hrastnik, gostilničar 50 kr., M. V. r 3 gl., neimenovan 1 gld., g. I. Pfeifer v Leskovcu 1 gld., gospa Gorišek 50 kr., g. Peter Vartolj, župnik v pokoju 5 gld., visoki deželni zbor 50 gld., g. prelat Iv. Kulovic 10 gld., g. Fr. Indof, kapelan 5 gld. Živil so poslali: g. A. Planinšek iz Mirne fižola, neimenovana jajec. Bog p'ati vsem dobrotnikom s časnim in večnim blagoslovom, ter daj posnemalcev zlasti vrlim nabiralcem v Črnomlju in na Raki!

Dr. Jos. Marinko.

Zahvala.

Za napravo novega zvona pri podružnici sv. Kozma in Damijana na Gradiškem polji so nadalje sledeči čč. dobrotniki blagodušno darovali: Martin Mesojedec 5 gld., Jožef Vidmar 1 gl., France Homan 1 gld., Neža Vrtačič 1 gld., Jožef Mesojedec 1 gl., Marija Mesojedec 1 gld., Anton Vrtačič 50 kr., Marija Zalokar 50 kr., Janez Vrtačič 5 gld., Anton Krmec 1 gld., Terezija Krmec 50 kr., Janez Hrovat 50 kr., Jožef Blažič 10 kr., Jernej Zagorec 20 kr., Anton Jakec 1 gld., Anton Turk 50 kr., Terezija Colarič 10 kr., France Pleškovic 1 gld., Neža Pleškovic 50 kr., France Korenič 1 gld., Jožef Gorenc 3 gld., Marija Šimic 1 gld., Marija Vidmar 1 gld., Marija Homan 50 kr., Marija Cvelbar 25 kr., Neža Rangus 1 gld., Jožef Korenič 1 gld., Jožef Zrimšek 1 gld., Janez Korenič 1 gld., Janez Recelj 50 kr., France Korenič 1 gld., Jožef Čudovan 1 gld., France Gorenc ml. 50 kr., Franc Bobič 1 gld. 50 kr., France Rade 10 kr., Jozefa Taučar 50 kr., Miha Zupan 10 kr., Martin Volovec 50 kr., Anton Homan 10 kr., Janez Recelj 1 gl., Anton Kos 1 gld., Janez Zorko 50 kr., France Seidl 1 gl., Jožef Mesojedec 1 gld., Janez Gorišek 50 kr., Ana Cvelbar 1 gl., Terezija Cujnik 1 gld., Martin Gorenc 1 gld., Marija Dragman 1 gld., Florijan Dragman 1 gld., France Dragman 1 gld., Urša Kronar 1 gld., Janez Strojini 1 gld., Matija Rajer 1 gld., Jožef Bučar 1 gld., Elizabeta Rebselj 1 gld., Jožef Vrtačič 1 gld., Gašpar Stimpf 1 gld., Jožef Potočar 1 gld., France Vitene 1 gld., Janez Kirchengast 2 gld.

Ko se podpisani vsem tem blagim dobrotnikom najiskrenejše zahvali za darovane zneske, opomni, da bo vsakemu kateri daruje za napravo novega zvona pri podružnici sv. Kozma in Damijana 1 gld., ob njegovi smrti pri tej podružnici zvonilo brezplačno.

Anton Fettich-Frankheim,

župnik.

Zahvala.

Čut hvaležnosti narekuje podpisanemu farnemu predstojništvu sledeče vrstice.

Znano je, v kako slabem stanu je naša farna cerkev, poleg tega pa je tudi dosti premajbna za toliko faro. Farani so z malo, malo izjemami dobri kristjani, ter se polno številno službe božje vdeležujejo toliko, da je vedno natlačena. Farani bi radi cerkev si razširili, oni samo na to delujejo. Da-si ubožni, nabrali so v ta namen popolnoma prostovoljno 927 gld. 56 kr. Pa ne-le domači, ampak še celo v daljni Ameriki bivaajoči Mirnopečani si žele lepoto hiše božje, in njene razširitve. Zato so v ta namen s pomočjo nekaterih njihovih prijateljev poslali ta mesec 44 dolarjev (106 gld.) Darovali so sledeči in sicer po 5 dolarjev: Rev. g. Marko Pakiž, župnik, Franc, Jernej in Miha Žagar, Jožef Lokar in Miha Rezelj. Nadalje so darovali po 2 dolarja: Anton Prijatelj, Janez in Ana Rozman. Po 1 dolar so darovali. Jože Skufca, Franc Zorko, Janez Strniša, Matija Vidmar, Janez Plavec in Jože Gredenc. Po 1/2 dolarja (50 cent.) pa so darovali: Štefan Puhek, Jože Plavec, Urša Urbas in Meta Sedlar. To je že drugi dar naših vrlim amerikečev za našo farno cerkev.

Vrli Amerikanci! Šli ste čez morje, da si gmotno opomorate! Od trdo zasluženih krajarjev ste velikodušno darovali lepo svoto, 44 dolarjev v znamenje in hvaležnost onih milostij, katere ste doma bivaajoči, tukaj prejeli. Bog Vam stotero povrni! Bog blagoslovi na priprošnje sv. Kocijana delo Vaših rok, Vas varuj vseh dušnih in telesnih nevarnostij, ter Vas zopet srečno pripelji v domačo faro — Mirno peč, da bi se tudi Vi še enkrat veselili svoje prenovljene farne cerkve rekoč: „Tudi mi smo k temu delu v čast božjo pomagali.“

Farno predstojn. sv. Kocijana v Mirni peči,
dné 27. marca 1897.

Franc Zupancič, Valentin Bergant, Jože Hude,
posestnik in ključar. župnik. posest. in ključar.

Zahvala.

Dasi sem bil že takoj po volitvi dné 15. marca izrekel brzajavnim potom in ustmeno velecenjenim volilcem Bele Krajne, novomeškega, kostanjeviškega in krškega okraja svojo globoko hvaležnost za sijajno zaupanje, katero so mi naklonili volilci imenovanih okrajev — vendar ponavljam svojo iskreno zahvalo še enkrat javno radi tega, ker je mnogo volilcev morebiti zapustilo volilni kraj prej, ko je došla brzajavna zahvala. Zagotavljajoč, da hočem zastaviti vse svoje moči v korist dragih volilcev in mile domovine, prosim h krati, da naj blagovolijo p. n. volilci svoje upravičene zahteve primerno naznaniti, tako da bode imel poslanec, sklicujé se na izražene želje, krepkejšo zaslombo in večjo veljavo.

Viljem Pfeifer,
drž. in dež. poslanec.

V Krškem, dné 17. marca 1897.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne izraze iskrenega sočutja o smrti naše nepozabne hčere, oziroma sestre, gospe

Pauline Stimpfl,

izrekamo vsem prijateljem in znancem zlasti častitim gg. duhovnom, sploh vsem, ki so se udeležili pogreba ranjke, najtoplejšo zahvalo.

Rodbina Strobl.

Posestvo, (91)

obstoječe iz zidane hiše, kašče, hleva, svinjakov, lepega sadnega vrta, dveh njiv za osem mernikov posetve in dveh delov gozda, je iz proste roke po primerno nizki ceni na prodaj pri **Jožefu Pugelj,** posestuiku v Stranski vasi št. 19. fare Šmibelske poleg Novega mesta.

V kavarni Schmidt v Novem mestu

se oddajo naslednji časopisi:

„Neues Wiener Tagblatt“, „Südsteierische Post“, „Wiener Caricaturen“, „Figaro“, „Edinost“, „Das lustige Gross-Wien“.

Lepo suho shrambo

na ugodnem prostoru je takoj dobiti v najem. — Več pové opravništvo „Dol. Novic“. (85—1)

Franc Kovač,

sedajni posestnik žage v Volavčah pri Srebrnčah poleg Novega mesta

se slav. občinstvu najuljudneje priporoča

za žaganje raznovrstnega lesa

ter ima tudi v zalogi

različni les in dile.

Naročila sprejema ter ista točno izvršuje po najnižji ceni

Franc Kovač,

posestnik in gostilničar v Novem mestu.

(96—1)

Franc Kovač,

restavracija „pri postí“ v Novem mestu

sl. občinstvu uljudno naznanja, da si je omislil radi udobnosti slavnega občinstva

tramvaj-omnibus,

kateri bode vsaki dan in pri vsakem vlaku prevažal slavno isto in sicer po najnižjih cenah:

Od kolodvora do mesta (pošte)	5 kr.
„ „ „ kavarne	10 „
„ „ „ Kandije	15 „
„ Kandije „ kolodvora	15 „
„ glavn. trga „ „	10 „
„ pošte „ „	5 „

Za blagohotno uporabo se najuljudnejše priporoča udani

(95—1)

Franc Kovač.

Razpis službe.

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu razpisuje s tem vsled sklepa pri redni seji z dne 23. marca

službo uradnega sluga,

ki bode ob enem nadzoroval bolnike in delodajalce radi zglašenja delavcev.

Zahteva se 100 gl. varščine ali za toliko jamstva in zmožnost slovenskega jezika v besedi in pisavi. Pismene ponudbe naj se upošljejo do 15. aprila t. l.

Plačilo službe po dogovoru.

Okr. bolnišna blagajna v Novem mestu,

dné 28. marca 1897.

(90)

S. pl. Sladović, načelnik.

Zaloga

nepremočljivih plaht

za vozove, ter na meter za pokriyanje komatov kakor tudi

nagrobnih vencev

z napisi, vsakovrstnega

manufakturnega blaga

in

šivalnih strojev

priporoča po najnižjih cenah

Josip Ogoreutz v Rudolfovem.

(94—1)

BILANCA

posojilnice v Črnomlji, registrirane zadruga z neomejeno zavezo za 1896.

I m e t j e	gld.		kr.		D o l g o v i	gld.		kr.	
Inventar	254	—	Zadružnikom 1731 deležev po 2 gld.	3.462	—				
Dana posojila	220.322	71	Hranilne vloge 217.679 gld. 85 kr.)	226.132	55				
Pri drugih denarnih zavodih je naložen. denarja	13.500	—	Kapitalizovane obresti 8.452 " 70 ")	1.886	36				
Nevzdignene obresti od naloženega denarja	336	80	Predplačane obresti za 1897	745	16				
Še nepovrnjeni prehodnji zneski	211	85	Nevzdignene dividende	10.000	—				
Zaostale obresti	2.990	87	Izposojila zadruga	142	—				
Vrednost tiskovin (knjižic, menjic, dolžnih pisem)	10	40	Vstopnina rezervnemu zakladu	1.353	78				
Gotovina 31. decembra 1896	6.095	22	Čisti dobiček	243.721	85				
Skupaj	243.721	85	Skupaj	243.721	85				

Dohodki: 133.886 gld. 38 kr. Izdatki: 129.684 gld. 82 kr. Skupni promet: 263.571 gld. 20 kr.

Rezervni zaklad: 119.684 gld. 67 kr.

Račun zadružnikov:

Koncem 1895 bilo je zadružnikov	1.004
Leta 1896 jih je pristopilo	71
Skupaj	1.114
Leta 1896 jih je izstopilo	19
Ostane koncem 1896 zadružnikov	1.095

Račun deležev:

1095 zadružnikov ima 1600 deležev po 2 gld.	3.200 gld.
19, leta 1896 izstopivših zadružnikov ima 117 deležev po 2 gld.	384 "
14, v prejšnjih letih izstopivših zadružnikov ima 14 deležev po 2 gld.	28 "
Skupaj 1.731 deležev po 2 gld.	3.462 gld.

Račun je občni zbor dne 28. februvarija 1897 odobril.

Anton Jeršinovič l. r.,
ravnatelj.Karol Müller l. r.,
odbornik.Avgust Kunc l. r.,
odbornik.Martin Malnerič l. r.,
odbornik.

Račun pregledala, s knjigami primerjala in v redu našla:

Janko Puhek l. r.,
računskega pregledovalca namestnik.Franc Šetina l. r.,
računski pregledovalec.

(84)

Razglas.

Od syndikata nemško-viteškega reda kot zapuščinske oblasti, naroča se vsem onim upnikom, ki imajo do zapuščine po dne 1. marcija 1897 v Črnomlji na Kranjskem brez oporoke zamrlim gospodu

Franc Munda,

duhovniku n. reda balaje v Avstriji, župn. upravitelju v Črnomlji, kake tirjatve staviti, da te tirjatve

dne 5. aprila 1897 dopoldne ob 10. uri

pri podpisnem syndikatu (Wien I., Singerstrasse 7) ali pa pri od tega delegiranemu oskrbništvu n. v. r. komende v Metliki pismeno naznanijo in izkažejo, ker sicer ne bi mogli iz zapuščine, če bi se z njo naznanjene tirjatve poplačale, če ne bi bile zastavnopravno zavarovane — ničesar tirjati.

Syndikat n. v. r. na Dunaju,

dne 2. marcija 1897.

(75—2)

Moric pl. Weittenhiller,
balajni svetnik.**Krompir in korenje**

ima na prodaj (62—3)

grajščina Srebrnice (na Marofn) pri Novem mestu.

Prostovoljna prodaja!

200 centov fine otave za krave,

(v lepem vremenu spravljene.)

150 centov slame

(ovsene, pšenične in ječmenove) (89—1)

50 vaganov lep. težkega ovsu (zoba)

pri posestniku Davorin Zajc-u na Dragi. Za to prodajo pooblaščen je g. Jakob Košak v Družinski vasi.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da imam v zalogi zopet

janit ali rujavi debeli smodnik

za kamenje streljati.

Ob jednom priporočam svoje špecerijsko in železninsko blago, s katerim bo dem skušal slavno občinstvo v vsem zadovoljiti.

Franc Kastelic,
(39—5)] v Kandiji pri Novem mestu.